

Не послушало.

Едно малко агънце пасеше съ майка си въ единъ храсталакъ. То имаше мека вълна, черна опашчица и хубави малки рогчета.

По едно време агънцето прѣстана да пасе. То туку повдигаше глава и гледаше прѣвъ храститѣ.

— Дотегна ми все тука да паса, каза то на майка си. Азъ искамъ да отида въ голѣмата гора.

— Какво говоришъ мило дѣте, каза майка му. Не ходи никога само въ гората. Ще те намѣри вълкътъ и ще те изяде!

Но агънцето не послуша майка си.

Единъ день то прѣмина храсталацитѣ и отиде въ голѣмата гора. Тамъ си играеше и скачаше цѣль день.

Ето че слънцето : айде. Почна да се стъмнува. Агънцето искаше да се върне, но не